

Отгов. редакторъ прот. Д. Андреевъ
Помощ. редакторъ А. Харизанова

„Божия гласъ“ излиза съ благословието на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитъ.

Урежда
редационенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

Възкресение Христово.

„Тома, ти повѣрва, защото ме видѣ; блажени, които не сж видѣли и сж повѣрвали.“
Иоана гл. 20, 29.

Иисусъ Христосъ — Учителъ на любовта, доброто, братството, кротостта — Царъ на Божието Царство на земята, увличаше следъ Себе Си цѣлия народъ. Юдейскитѣ народни водители искаха да се освободятъ отъ робството и разширятъ своята държавна, а Той проповѣдваше Любовь къмъ враговетѣ, и имъ разваляше плановѣта за слава и могъщество на еврейското царство. По-добре е единъ да загине, отколкото цѣлъ народъ да остане навѣки въ робство.

И тѣ осждиха Иисуса, измъчваха Го и Го разпѣнаха между двама разбойници.

Природата се потресе отъ ужасъ.

Притиснаха съ камъкъ гроба Му, запечатаха го съ восъкъ и само следъ два дни — стражата се разбѣга, камъкътъ падна и Христосъ възкрѣсна...

Христосъ възкрѣсна, а съ Него възкрѣсна и разпѣнатата истина, поруганата любовь, оплютата кротость.

Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ, чрезъ смъртта, смъртта победи и на ония, които сж въ гробоветѣ, животъ дари.

Иисусъ Христосъ възкрѣсна, за да възкрѣсне и човѣка... Въ човѣка трѣбва да умира лъжата, порокъ, робството, злобата, злото и да възкрѣсва истината, правдата, любовта, доброто.

Човѣкътъ ще възкрѣсне само чрезъ Христа, Който е възкресение и животъ, защото въ радоститѣ на живота се влиза презъ трънения вѣнецъ и презъ Кръста — Голгота.

Съ възкресението на Христа блесна тържеството на истината, доказа се Божието всемогъщество, потвърди се, че Спасителътъ е небесниятъ пратеникъ.

Затова и Възкресение Христово е най-свѣтълъ и най-великъ за насъ празникъ, затова нека Той да възкрѣсне въ нашитѣ сърдца и така да се приближимъ до вѣчния евангелски идеалъ — любовь, правда и братство.

Христосъ възкресе!

Надъ земнитѣ поляни пѣятъ сребърни камбани бѣли ангели летятъ и далече свѣтла пѣсенъ се разнася по свѣта —

Христосъ възкресе!

Въ тази утринна велика райска птица чурулика и говори съ ясенъ гласъ колко радости донесе чудния камбаненъ гласъ —

Христосъ възкресе!

Бликать пѣсни по селата цвѣтъ се сипе по земята день и празникъ чистъ и веселъ и камбанитѣ звѣнятъ —

Христосъ възкресе!

Борисъ Д. Дафиновъ — Варна
уч. III-б кл. у-ще „Митр. Симеонъ“

ВРЪБНИЦА.

Въ тоя день църквата споменава тържественото влизане на Иисуса Христа въ Иерусалимъ за доброволни страдания.

Тържествено и доброволно Той отиваше...

Него Го посрещнали като земенъ царъ...

Постилали пѣтя Му съ дрехитѣ си, кжсали палмови клончета и Го посипвали съ тѣхъ, разтрѣсвайки въздуха съ радостнитѣ викове: „Осана на Давидовия синъ! Благословенъ е, Който иде въ името Господне“...

Спасителътъ знаеше, че ще минатъ само четири деня и радостнитѣ поздравления „Осана... благословенъ е, Който иде...“ въ устата на сжщия народъ ще се замѣнятъ съ яростнитѣ викове: „разпни Го, разпни Го... кръвта Му на насъ и нашитѣ деца!“...

Но Той е — цѣлата любовь! Той все пакъ отиваше!

ВЕЛИКДЕНЬ.

Звѣнятъ великденски камбани, разнасятъ благословъ, далечъ откъква бодрий зовъ на звуци разлюляни.

Прииждатъ въ празнични премѣни подъ Божия покровъ жени, мъже — съ една любовь, съ една надежда сгрѣни. Въ ржцетѣ свѣтятъ вошници, въ очитѣ — чуденъ пламъкъ; сами сърдца имъ днесъ сж храмъ.
Хр. Борина.

Той отиваше за това, че искаше съ предстоящитѣ си страдания и кръстната си смъртъ да ни очисти отъ грѣха и смъртта, наложени на насъ чрезъ прародителския грѣхъ.

Следъ Врѣбницата е страдната седмица и тогава предъ нашия духовенъ погледъ ще минатъ страхотнитѣ картини на последнитѣ дни отъ земния животъ на Иисуса Христа, възпоменания за тоя актъ на човѣшкото безумие, когато загиващето човѣчество е дигнало ржка на самия Божия Синъ, Който е слѣзналъ на земята за неговото спасение и Го е предало на най-позорната смъртъ — разпѣване на кръста!..

Съ какво ние ще можемъ да облекчимъ Неговитѣ страдания, съ какво ще Му помогнемъ носенето на тежкия кръстъ къмъ Голгота?

Дали ще останемъ като спокойни зрители при нашето изкупление, или ще трѣгнемъ по стѣпкитѣ на страдащия Христа?

Ще трѣгнемъ следъ Него: Той тѣй малко иска отъ насъ, немощнитѣ: само тая въздишка на разкаянието, която изкупила и спасила разбойника на кръста!

И тогава Господъ, Който на ослето тържествено влизаше въ Иерусалимъ, ще ни доведе къмъ радоститѣ и свѣлитѣ дни на Неговото славно и чудно Възкресение.